

Benim de Karaböcüm olsun lütfen!

Günişığı Kitaplığı'ndan çıkan Karaböcü serisi devam ediyor. Serinin yeni kitabı kitapçı raflarında çoktan yerini alırken biz de bu kitapları küçük oğluna okuyarak ona okuma sevgisini aşılayan bir 'okurun' görüşlerine yer vermek istedik.

RAİFE POLAT

Yaz sonunda girdi Karaböcü evimize ve girer girmez aşık oldu oğlum ona. Nasıl olmasın. Boncuk boncuk gözleri, siyah upuzun tüyleriyle mini minnacık pofuduk bir yaratık. Evimizin gerçek kedisi bile 'bizim Karaböcümüz' oldu bir anda. Karaböcü Hoş Geldi ile Partinin Gözbebeği akşam yatmadan önce okunan kitaplar arasında çoktaan yerini almıştı bile. Ara ara ortadan kaldırıp, özlettiyorum ben kitapları, tıpkı oyuncaklara yaptığım gibi. Unutmuyor oğlum, çünkü bazen kendi soruyor bana nerede olduklarını. Yeniden ortaya çıktıklarında da mutlu oluyor. Karaböcü ile Tatil Maceraları ve Karaböcü Kayboldu, azıcık gecikmeli girdiler evimize. Büyük bir heyecan ve sıcaklıkla karşılandılar o nedenle. Hemen ilk ikisi de yenilerin yanına yanaştılar. Bir Karaböcüdür gidiyor şimdi evde...

Uzun yıllar çevirileriyle yazın dünyasında yer alan Niran El-

çi'nin bu ilk kitapları Günişığı Kitaplığı'ndan bir seri halinde çıktı. Dört kitaplık seriyi sırayla okumanız gerekmiyor ama ilkiyle başlamakta yarar var yine de. (Aslında, kolaylıkla yeni serüvenlere yelken açabilir Karaböcü ama yazar dört kitapla sınırlandırdığına göre bir bildiği vardır.) Karaböcü cazibesini onu canlandıran/resimleyen Gözde Bitir Sındırığı'ya borçlu bir anlamda. Niran Elçi'nin bu sevimli karakterini bir adım öteye taşıyarak, karşı konulamaz bir cazibe yaratmış gerçekte çizer. Hani kitapları çekici kılmanın baş kurallarından biridir ya kapak; Gözde Bitir Sındırığı işin hakkını fazlasıyla vermiş. O iki şaşkın göz, gözlemlerinizle buluşur buluşmaz kitap evinizin yolunu tutmayı garantiliyor açıkçası. Hikaye sonra geliyor ve siyah beyaz desenler hikayeyi tamamlamayı sürdürüyor. Derken, Karaböcü evinizin bir parçası oluyor. Sıradan bir kedi değil tabii Karaböcü. Sihirli birazcık ya da olağanüstü yetenekleri var diyelim. İstediginde ve gerektiğinde baş-

ka bir hayvan olabiliyor; balık-kedi, örümcek-kedi, panda-kedi, kurbağa-kedi gibi. İnsanları anlayama becerisi de var ayrıca. Ama bunu sadece sahibi Nisan'a gösteriyor. Ve bazı hayvanlara. Nisan bir gün okul dönüşü sokakta karşılaşıyor Karaböcü'yle. Tabii ki görür görmez eve götürmeye karar veriyor onu. Sonra... Karaböcü'nün annesi Minik ve bembeyaz kardeşi Pamuk ile onların sahibi Münevver Hanım giriyor hayatlarına. Nisan yeni okulundaki yeni arkadaşlarına Karaböcü'yle hava atmak ve sükse yapmak için bir doğum günü partisi düzenliyor. Nisan böyle bir kız evet; biraz şımarık, biraz kaprisli. Sinir bozucu olabiliyor bazen ama Karaböcü onu o da Karaböcü'yü çok seviyor. Ve birbirlerini sürekli kolluyor, birlikte çok eğleniyorlar. Tatile bile götürüyor Nisan onu. Anneanne ve dedenin yazlığında sıkı bir lunapark macerası yaşıyorlar birlikte. Nisan'sız çok canı sıkılıyor Karaböcü'nün. Kendini sokaklara atıyor, kayboluyor. Başına işler geliyor, evini özlüyor...

Akıp gidiyor hikayeler kolayca. Hop içine giriveriyoruz. Karaböcü'nün muzurlukları bitmiyor; hoş Nisan'ın da ondan aşağı kalır yanı yok. Sonra bir bakıyorsanız tek Karaböcü değilmiş sihirli olan, minik sürprizler hazırlamış yazar bize.

Karaböcü'nün maceraları çok eğlenceli. Her macera yeni bir öğrenme süreci. Ve Nisan'la Karaböcü de doya doya yaramazlık yaparken, bir bakıyorlar çok şey öğrenmişler çaktırmadan. Bu yüzden, okumaya yeni başlayanlar ellerinden bırakamayacaklar Karaböcü'nün maceralarını. Okuma bilmeyenler ise anne babalarının peşini bırakmayacaklar muhtemelen; "Karaböcü okuyalım mı?" diye. Tıpkı oğlum gibi...

Bundan sonra yeni Karaböcü kitabı çıkmayacak. Çünkü tüm maceraları tamamlandı.

